

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VII. Vtrum hæc sit vera, homo factus est Deus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Christum in ratione Christi factum esse, cum non semper fuerit illud compositum ex diuina hypostasi & natura humana.

ARTICVLVS VII.

Virum hæc sit vera, homo factus est Deus?

Triplex
propositio-
nis sensus.

73.

NOTAT hanc propositionem posse habere triplicem sensum. 1. est vt participium factus absolute determinet subiectum vel prædicatum hoc sensu: *homo qui est factus, est Deus*; vel *homo est Deus factus*. in quo sensu dicit vtamque propositionem esse falsam; falsum enim est Deum esse factum. item cum *homo* supponat materialiter pro supposito Verbi, falsum est illud esse factum, & proinde constat vtamque propositionem in prædicto sensu esse falsam.

Secundus sensus esse potest, *factum est vt homo sit Deus*, ita vt participium, *factus*, non afficiat extrema propositionis, sed determinet compositionem; & eo sensu dicit vtamque propositionem esse veram, scilicet, *homo factus est Deus*, & *Deus factus est homo*.

Notat tamen 1. particulam, *homo*, in huiusmodi propositionibus sumi simpliciter seu suppositione immobili, non verò personaliter. ita enim sumitur pro homine in communi vt non liceat descendere ad vllum singulare, v. g. dicendo, *hic homo factus est Deus*, nam *hic homo* designat suppositum, quod non est factum Deus, cum semper fuerit Deus.

74.

Falsa est
propositio
in sensu
proprio:
*homo factus
est Deus*.

Notat 2. cum sensum non esse proprium huiusmodi locutionum.

Tertius sensus est proprius, quem verba ipsa statim præferunt, scilicet aliquem hominem acquisuisse diuinam naturam & diuinum esse per effectiorem. & in hoc sensu S. Tho. asserit propositionem esse falsam. Quæ doctrina est communis Theologorum, & patet ex ipsa terminorum explanatione: falsum enim est aliquem hominem acquisuisse diuinam naturam per effectiorem, cum ille homo sit diuinum suppositum, & per consequens non potest esse factum Deus. Conf. ille homo non præcessit, ita vt præsupponatur actioni, quæ factus sit Deus. quod autem dicitur factum tale ex vi significationis & in proprietate sermonis præsupponitur actioni per quam sit tale.

75.

Scotus &
Gabriel
contra sen-
tiant.

Fauet Aug.
& Damasc.

Defenditur
sententia
D. Tho. &
PP. expli-
cantur.

Contra hanc doctrinam sentit Scotus dist. 7. q. 7. cui consentit Gabriel eadem dist. q. vnica art. 2. post 5. conclusionem; cuius sententia probari potest ex August. lib. 1. de Trinitate cap. 13. *Talis enim erat illa susceptio, quæ Deum hominem faceret, & hominem Deum*. Damasc. lib. 3. de fide cap. 11. post medium. Eodem modo illud quoque dictum est, quod *Deus homo factus sit, & homo Deus*. Consimiles locutiones inueniuntur apud alios Patres.

Nihilominus dico non ideo recedendum esse à communi sententiâ, & Patres concreto vsos pro abstracto, nec aliud voluisse, quam humanitatem à Deo assumptam, eique vnitam: quemadmodum cum dixerunt Deum assumpsisse hominem; & dico eos minùs propriè locutos, nec eà in re fuisse sollicitos de rigore philosophico.

ARTICVLVS VIII.

Virum hæc sit vera, Christus est creatura?

76.

RESPONDET non esse ita loquendum absolute aliqua determinatione; ne detur occasio erroris, scilicet quod Christus etiam secundum personam diuinam sit creatura. vnde admonet quædam esse prædicata, de quibus non ingeneratur suspicio quod conueniant personæ secundum seipsam, & hæc posse simpliciter dici de Christo ratione naturæ humanæ, vt *Christus est mortuus*, &c. alia verò esse de quibus potest dubitari an conueniant toti vel parti, & ea non prædicari de toto simpliciter, sed cum determinatione.

Ex quibus patet doctrinam S. Tho. continere saltem prudens consilium quomodo debeamus loqui vbi esset erroris periculum, & quod daretur intelligi Christum secundum se totum esse creaturam, seu rationem creaturæ conuenire illi etiam secundum suppositum. Nihilominus quæri posset an vbi cessat periculum erroris vel scandali & retinetur sanus sensus, liceat ita loqui & prædicta propositio in rigore sit vera? vnde

DVBIUM.

Virum prædicta propositio in rigore sit vera?

77.

TRES sunt hæc de re sententiæ. 1. absolute negat. S. Thom. 4. contra gentes cap. 48. vbi etiam Ferrar. & alibi plerique in 3. distinct. 11. Richardus art. 1. q. 2. Durand. q. 1. & plures alij passim citati, quos sequitur Medina hic.

Secunda distinguit: si enim creatura sumatur prout communiter sumunt Theologi, scilicet vt idem est, quod productum ex nihilo secundum se totum, non potest dici, *Christus est creatura*; cum subiectum propositionis sit compositum ex persona diuina & natura humana. constat autem personam diuinam non posse dici productam ex nihilo, & per consequens propositionem in prædicto sensu non posse esse veram: si tamen creatura idem sit quod factura vel factum, potest propriè dici *Christus est creatura*: cum enim Christus sit compositum ex persona diuina & natura humana, quod mediante vnione factum est, optimè dici potest, *Christus est creatura*. Suarez hic in commentario.

Tertia simpliciter affirmat. Caietan. hic & art. 10. Vasquez disput. 63. cap. 2. qui alios citat. Becanus de Incarnatione cap. 7. q. 2. num. 22. videturque favere S. Thom. hic, vbi admonens non esse vsurpandam prædictam propositionem propter periculum Arianismi, satis indicat secundum se non esse falsam, & in rigore posse habere legitimum sensum. & responsione ad 2. vbi ait *ad evitandum errorem Manichæi non esset simpliciter dicendum Christus est incorporeus, immortalis*; cum tamen satis constet vbi cessat illud periculum id posse simpliciter asseri.

In hac re mihi videtur magna ex parte esse questio de nomine: nam inter Catholicos constat ipsum suppositum Christi non esse productum ex nihilo.

Non ita fa-
cilè loque-
dum est.

Tres sen-
tentia. Prima ne-
gat. D. Thom.
Ferrar.
Richard.
Durand.
Medin.
Secunda
distinguit.
Suarez.

Tertia af-
firmat. Caietan.
Vasq.
Becan.
Fauet hic
S. Tho.

78.

Videntur
questio de
nomine.